

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

La-yesharim tehilah

Lutsaṭo, Mosheh Ḥayim
מייח בקעי ןב מייח השמ, וטאצול

Poh ק.ק. Berlin, 540 [1779/1780]

ישילש קלח

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11894](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11894)

חלק שלישי

המון תהלה רהב תרמית ושאר קרואים
במשתה בבקר קודם החופה

כמו אכלו שתי אחי רעי הטיבו
את לבבכם היום כי עוד אוחילח
על צאצאי אלה

בני בשמחה עוד נשוב נגילה
תרמית המון כמו שמחת

היום מתי סודך

כן בן מאת שנה אותם תשישר

עוד רענן דשן ושבע כל נחת

כה אבי הלא תרארה איכבה פתע

התקדרו שמים

הבט ערפל זה נצב נגדנו

איום כמפיץ אף וכשופך זעם

שור-נא חגורה זאת חגר רקיע

בדם אדומת

כמו בן הנה גס-אני

רוצה ולא חדלתי

לִדְאוֹג אֲשֶׁר בַּיּוֹם יוֹם שִׁמְחָתְנוּ

כְּזֹאת תֵּאָנֶה :

פְּרִמִּית מֵהֶזְפוּל לְבָךְ

הַמּוֹן הֵלֵא תְבוּשׁ מֵהֶתְפַּחַד פְּחַד

מֵעַב קִמְנָה בִּי תִרְאֶה י מְגַשִּׁים

קִטּוֹן אֲשֶׁר יָבֵא ? קוֹם קוֹם הַמִּיחָה

הַמּוֹן פְּחָדִים אֶלֶּה !

לְכַבּוֹדְךָ כּוֹס זֶה אֲשֶׁתֶּהֱנֵא עִתָּה

כָּל־טוֹב לְבִשָׁר לְךָ י אֵף אַתָּה קוֹמָה

אֶתִּי שִׁתָּה וְלֶךְ יִנְעַם כְּנִצָּח :

כִּמּוֹן מֵהֶזְזָה בְּנֵי הַרְחָמֵן יִצְיֵלְנוּ ?

מָה הַסְּעָרָה זֹאת מִתִּימָן בָּאָה ?

רַבֵּן חֲרָד לְבָבִי בִּי מִקּוֹל הַרְעָם :

תִּהְיֶה אֵיךְ תִּהְלַךְ כְּזֹאת (אָבִי!) : אִישׁ אֶרְצָה :

רַבֵּן הַזְּקִיר רָאָה נוֹטָה לְנִפּוֹל הַנְּהוּי :

קְרוּאִים מִנֵּי שָׁמַי מְרוֹם גְּלֻחָמִים בְּנוּי :

הַמּוֹן סֵעַר אֲשֶׁר כְּזֹרָה עוֹד לֹא רָאִיתִי :

רַבֵּן שׁוֹמֵם אָנִי :

קְרוּאִים אָנָּה נְנוּסָה אָנָּה ?

תִּרְמִית מֵהֶתִירָאוּ לְמָה כְּזֹה תִחַתּוּ ?

מה־זֶה הַלֵּא מִקְרָה הוּא מִימֵי קָדֶם
קָרָה וַיִּקְרָה עוֹד הוּר וְדוֹר סֵלָה
עַת מִמְעֵי הָאָרֶץ
אֲדַע יַעֲלֶה שְׂאוֹף גְּפִרִית וְנִתְּה
יִבְעַר כָּאֵשׁ (כְּגִבוֹת
עוֹפֹת) וַיִּתְּלַקֵּן
יִבְרַק כְּחֵץ בְּרַק יִרְעִים יִצְרִיחַ
זָרִים וְנִפְץ יִזְרוּ מִמֶּנּוּ
בֵּין הַמְצָרִים עַת יִפְלֵא רוּחַ
לוֹחֵם בְּרֵב־כַּחוֹ סְגוֹר מִתַּחַת
הֵן יִחְרִיד תַּבַּל אֶף־יִרְגִיזֶנָּה
אַחַר כְּאֲרִיָּה מִנָּה
יִבְקַע וַיֵּצֵא וּשְׂאִיָּה יִכֶּה
וַיְהִי כְּתוֹמוֹ עוֹד נָשׁוּב נִשְׁקוּטָה
וּכְבִּתְחֻלָּה כֵּן שִׁמְחָה נוֹסִיפָה
נִשְׁתַּה בְּלֵב־טוֹב אָנּוּ אֶת־יֵינָנוּ
נֹאכַל בְּגִיל לַחֲמֹנּוּ
יִדָּא הֲרָרִי בְשֻׁדְרָה יִגְוֵרֵי
כָּל־הוֹלְכֵי עַל־דְּרָךְ
כִּי מַחֲסֶה אֵין לָמוּ

אך פה בצל קורת עופל ובחן
מהתיראו רכי הלבב בושו
יחדיו לפני סלע :

במון אמנם לבבי נע רוחי חבלה
ירא אני אסדה מורא או מורק
לא אדעה ואכן ירא אנכי :
ברמית נכון וראוי אתה

המון לשרו צבא מאין כמוק
בראור ברק החרב

או צדלת סוס האחד בשמוע
המחנה בעזב הפה תניח

ובמהמור אחד או תחרת כטן
סוס רכבך חזן תתחבא נפשה :

ברמית תרמית הלא דבר הוגא פי ממעל
היום כצר נצבנו

לא אדעה על-מרה ?

ברמית הרף פעט נגא הרף

המון חרל פי אין דבר הרגיעה !

במון לא אובלה הרגייע

אין יש הפוגות אל-לבי פי תחרת

בא כל דמורה מתגבר הסער

תרמית הנה פאלה אלה

בבני יאנוש פשטו

דברי כזבים ולבביהם שבו

ואותם לתאמין כנבואות הצדק

אבן יסודתם מקרה או פגע

קרה פצאת איש או בואו הביתרה

עליו דבר משפט אומר יגזורי

פי זה לדגל זה נקרא ויתא

ויחברו יחדיו אלה חוברו

ולאב ללא בן לו נתון יתנו

אם קם כהיום סער

את שפעמים זה רבות דאינו

ובמצהלורת חופה אתה שמח

על-כן תדמור פי על-חופתה

השתערו שמים

אם-תשאלה את-פי הן התבוננתי

פי לעלות החל כל-זה העפר

אז כאשר הנחת

מידך הכוס פי לא רצית

יותר שתות • אמור כי חם ראשך
תאמר אשר על-זאת עליך קצף
יען שתות מאנת

ותחטא אל-הוד גפן היין
בין זאת בחכמת לב המון נא בינה
למה תרדף הכל

משפט וחוקות שמים וארץ
על-משמרותיהם יעמדו יחד
זרע וקציר קור חום קיץ חורף

לילה וגם יומם גם-אור גם-חשך
גם-טל וגם מטר ברד ושלג
קרח כפור ענן ברק ורעם

הלוך ושוב יסובו
איש איש בעתו על-גלגל הטבע
רב או מעט כי בן יקר מקררו

רק לב נערים הוא יפחד מהמו
או איש חסר לב גם שונה ופתי
כי גם-בזקנתו עודנו נער

לא אשימעה לך סלה
תרמית בדבר זרה לא לא

ידעתי

המון כָּבֵר יָדַעְתִּי
כִּי זֶה כָּבֵר מְאֹד רַבּוֹת רְאִיתִי
דָּעָה אֲשֶׁר זָקְנָה
לְבַאִישׁ מְאֹד תִּמְשׁוּל גַּם כִּי-פּוֹזְבֵּת
עֲצָד אָדוֹן כָּבֵר נִשְׁבֵּר עֲמוּד הַתּוֹק
זִמָּה עוֹד נִצְפָה עֲתָדָה
אֶת-מָה נִקְיָה אוּ מָה עוֹד נוֹחֵלָה
עֲרֻמוֹת וְהַקְּבֵר לֹא נִירָא מוֹרָה
אֶצְבַּע אֱלֹהִים הִיא בִּינֵי-נָא בִּינֵי
אֶל-לְבַבְכֶם תִּכְבִּידוּ
אֶל-תִּלְכּוּ נָא קְרִי
פֶן-תִּפְלוּ בְרַע בַּל-קוּם תּוֹכְלוּ
אֶהְיֶה חֲלִי רַע הוּא מֵר וּבְלִיעַל
מוֹרִיד שְׁאוּל רַבִּים מֵעַם הָאָרֶץ
כִּי יוֹם לְיוֹם יוֹכְתוּ
עַל-רוֹב חֲסָאִיהֶם מִכְּאוֹבִים לָמוֹ
כַּחַם לְרִיק יְתוֹם וּלְזוֹר יִגְעַע
יֹאכַל פְּרִי עֵצִים חֲסִיל וְיִלֵּק
עֲשָׂרָם בְּחַזְיוֹן לִילָה

יְהוָה וְהֵן אֵינֶנּוּ

כְּעוֹף כְּבוֹדִים בֵּן יִתְעוֹסֵף רָנַע

בֵּל יִלְמְדוּ יִרְאֵה מוֹסֵר יִקְחוּ

כִּי כָל־אֲשֶׁר עָלִימוּ

יָבֹא וַיִּמְצְאוּ אֵלָיו וַיִּמְצְאוּ

טַעַם בְּחִכְמָתְךָ חִכְמַת־מֶלֶךְ לְמוֹ

לְבָבִי שְׂבוֹר לִבָּם וּבְבִלִי הִקְנִיעַ

רוּחֲךָ וְשׁוֹבֵב יִלְךְ

הָעַם בְּלִי יָשׁוּב עַד־הַמִּכְחוּ

עַל־כֵּן לְמוֹסְרִים כָּל־תְּבִלִית אֲזַיֵּן

הַזֶּה עָלַי הוּחַ שֶׁבֶר עַד־שֶׁבֶר

הַשְּׁתַּרְגּוּ עָלַי עַל־צַוְאֵרֵימוּ

כִּי יָדְעוּ שֶׁחָרַם אֹר לֹא יִשְׁיֹגוּ :

אָבֵן בְּמַה אֲשֶׁם אָמִי אָנֹכִי סמוך

הַיּוֹם וּמָה עָשִׂיתִי

הוֹאֵל וְהוֹדִיעַנִי

כְּשִׁעִי וְחִטְאֵרֵי כִי־אֶסוּר מִנּוּ :

וְיֹא אֹמֵר לְבָבִי לִי וְכִמוּ אֲזַכְּרֶךָ וקו

כִּי־עַתָּה אֲשֶׁר שָׁלַלְנוּ

הַמַּעֲטִירָה זֹאת קָרִית גִּילְגָּה

צבאות

צְבָאוֹת מְבוֹכָה לְנֶצַח יִאֲבֹדוּ
הֵן בֶּן יִצְחָק אֲחִינוּ
וַיֵּלֶד יִצְחָקוֹ עָשָׂה וַיְבַרְכֵהוּ
כְּרֵאוֹת אֵמֶת אֶת־זוֹאת מִהֵרָ וַיַּעַל
אִז מִדְּאָגָה מִדְּבַר הַשְּׁעִרָה
וּלְמוֹלֵד הַדּוֹם רָגְלֵי מִשְׁפָּט מִלְכָּנָה
הַשְּׁתַחֲוֹרָה וַיֹּאמֶר
מִלְכֵי לְעוֹלָם יְהִי
הִנֵּה לְמַרְחֹק עֵינֵי תִצְפִּינָה
וּלְאַחֲרֵית יָמִים פֶּה־רַחֵם פְּחַד־תִּי
כִּי יַעֲבֹר מוֹעֵד שְׁנַיִם יָאֲתִי
וּבְנֵי בְעַבְדֵי לֹא הֵמָּה יִמְרוּ
עַל־כֵּן פָּנֵי כֶסֶף הַדֶּרֶת עֵינֶךָ
בְּאֵר לְעֵדוֹת אֶל־זֶרְעֵי הוֹאֲלֵתִי
אוֹתוֹת אֲשֶׁר בְּהֵמָה
נִסְמָן לְהוֹדֵעַ
בָּם עוֹד בְּרוּב יָמִים כִּי יִפְרֹוּהוּ
עֲתָה לָכֵן נִדְרוֹשׁ דְּבַר נְחֻמָּה
פֶּן מִבְּלֵי דַעֲתָנוּ
תְּיֻזֵּם אֲשֵׁמִים אָנֹכִי

כי בְּדֹאמַת לֹא יְהִי

רָהֵב כְּמוֹ דְּמִינִי :

הַמּוֹן אֹי מַה מְנַת־חֶלְקִי מַה זֶה יִקְרַנִּי :

רַבֵּב אֹי מַה יְהִי זֶה לְנֹנִי

תְּרַמִּית נִמְס לְבָבִי בִּי בְּרַפִּי כְּשִׁילוֹ :

יָקוּן מַה תַּעֲרוֹץ הַמּוֹן · הוֹחִיל עַד־נִרְאֶה

אִיכָרָה יְהִי נוֹפֵל דָּבָר אִז גִּדַע

מַה נַעֲשֶׂה :

הַמּוֹן אֶתְכּוּ אֲנָשֵׁי הַשֶּׁקֶר

רַהֵב וְתִרְמִית יַחַד

אִיךָ כֹה לְכַזֵּב בִּי זֶדְתֶם אִיכָרָה :

תְּרַמִּית הָאֵם כָּבָר רֵאִית

הַמּוֹן · וְנוֹדַע בִּי רַהֵב אִינְנִי

זֶרַע אֶמֶת :

הַמּוֹן עֵגֶל עוֹד תִּפְתַּח פִּיךָ

סוֹרוּ מְרִיעִים סוֹרוּ

סוֹרוּ בְּנֵי עוֹלָה סוֹרוּ מִמֶּנִּי

מִי יִתְנַנֵּי נִפְלֵה

אִז עַם־חֲלָלִים קָבָר

אִז אֲשַׁכְּבָה טָרוֹם אֶתְכֶם יִדְעֵתִי

חֲרַשׁ

חרש אהי טרם לכם שמעתי
יקו השקט מעט המון קום נא וכוֹאֵה
כי גלכה אר-בית משפט כלנו
הוא לאשורו הדבר יודיע
דינו לאור עמים נכון ידגיע
דורש ישוערה לו נמהר אל-יהי
פן רע אשר יגור הוא ישיגנו
אם תחזה איש אץ נפחו במים
רע כי לבר לכסיל תקוה ממנו :
סבלות הולכת לבקש שכל - אח"כ תמצא
אותו עם יושר

סבלות אם-לא נשאו רוח
או עב שאפו סוף עוד למצאנו
דבר אשר-אליו יותר נכסופה
הן הוא אשר-יותר ירחק ממנו
אמנם הלא ארארה שמה בעמק
אחר מחלק - תואר
פניו בפניו אם-שוגה אינני
פן הוא ולא שגיתי .

שכר

שָׁכַל הֵלֵא תֹאמֶר אָנֹה נִחְבֵּאתָ

הַיּוֹם אֲשֶׁר יִגְעֵתִי

כְּסוּס לְבַקֶּשֶׁךָ אֶךְ לֹא מִצָּאתִי

הָרִים כְּבָר עָלִיתִי

שִׁפְלָה וְעַמֶּק אֶף־מַעֵין וְנַחַל

בְּלֹא־אֹתְךָ אֲמַצִּיא וּבְכָר נֹאשָׁתִי

וְנֶאֱחָדְדָּלָה לְדָרוּשׁ לֹלִי כִּי עַתָּה

לְרֵאוֹת דְּמוּתְךָ מִרְחֹק דְּמִיתִי:

סַכַּל מַה־זֶּה וְעַל־מַה־זֶּה סִכְלוֹת מִדֹּעַ

אוֹתִי תִבְקֶשִׁי מָה יֵשׁ אֵתְךָ קִלְנוּ:

סַכְלוֹת אֵתִי חֲדָשׁוֹת אוֹת נֹרָא וּפְלֵאָ

דְּבָר אֲשֶׁר תִּצְלְנָה

אֶל־שׁוֹמְעֵי אָזְנֵיהֶם

לֹא אֲאִמִּין לֹלִי עֵינֵי רְאוּהֶם

סַכַּל מַה־זֶּה אֲשֶׁר קָרָה אִמְרֵי הַגִּידִי:

סַכְלוֹת לְבִי סִחַרְחַר מִשְׁתַּאֲהַ עוֹדֵנִי

(שָׁכַל) וְלֹא אֲדַעַה

אִם רְאִיתָה עֵינֵי אוֹ אִם־חָקַלְמִתִּי:

סַכַּל אֶךְ מָה אֲשֶׁר נִהְיָה אִמְרֵי סִפְרֵי:

סַכְלוֹת מָה אוֹמְרָה לְכֶם רַחֵב גְּרִשׁוֹ

מֵהֵיוֹת

מהירות הרמן דמון :

גשר מהזדה באת עתה

סכלות לצחק בי

סכלות לא פי שוחקת

בך אין אני . אך אל-עיני גרשו

אותו וכן נבהלתי :

שכל איך נהייתה זאת נא

יושר צודי מה אלה :

סכלות איך . אין אני יודעת

אמנם אשר ראיתי

פי גרשו רחב ויבריוהו

ויילכו אל-בית משפט כלמו

לא אדעה על-מה או מהזדה יהי

עוד אחרית כל-אלה :

שכל אך מי אשר העיר את-כל-זה עתה

פתאום . ואיך החלה

זאת ההמלה לא היית את שמה :

סכלות שותים במשתיהם היו לבטח

עת פי סערה קמה

ענן ורעש אף אש מתלקחת

ובתוך

וּבַתּוֹךְ שְׁאוֹן פְּחָדִים רִיבוֹת נִפְלֵג
מִן־הַזְּקֵנִים אִז אַחַד רְאִיתִי
קְשׁוֹת מְדַבֵּר וּלְקוֹלוֹ עֲמָדוֹ
וַיִּגְרְשׁוּ רַדְיָב אַחַר הַלְכוֹ
כָּל־ם נִבְכִים אֶל־בֵּית מִשְׁפַּט יַחַד :
שכל יוֹשֵׁר יְדִידֵי אֱלֹהִים
פְּלֵאֵי תָמִים דְּעִים סִתְרֵי צוּרָנוּ
קוֹם־נָא לָכֶּה נְבוֹאָה
אֶל־שַׁעְרֵי מִשְׁפַּט נִרְאֶה נִדְעָה
מֵה־יַעֲשֶׂה עֲמָנוּ
הָאֵל יי כִּי יִשַׁע יִצְמִיחַ
הַיּוֹם לְנַפְשׁוֹתֵנוּ :
יוֹשֵׁר יוֹאֵר אֱלֹהֵי נָא כִּי כְּדַבְּרָךְ
כֵּן יַעֲשֶׂה אֶבֶן בֵּין לֹא אוֹבְלָה
מֵה־זֶה אֲשֶׁר יִלְד בֵּינֵיהֶם פֶּתַע
כִּי כָל־מְזֻמּוֹתָם כִּזָּה תִּתְּהַפְּכֵנָה :
שכל יוֹשֵׁר הַזֹּאת תִּסְכַּל אִם־לֹא יִדְעָת
כִּי כָל־בְּנֵי אָדָם וּבְנֵי אִישׁ יַחַד

כל

כָּל־מוֹעֲצוֹתֵיהֶם כָּל־חֲכָמוֹת לָמוֹ
חוֹמֵר בְּיַד יוֹצֵר הַנֶּהָה הַנְּמוֹ
כָּלֶם בְּיַד עוֹשֵׂנֵנוּ
רַגַע יִדְבַר אֶף־יִהְיֶהכֶם סֵלָה
צוּרֵם כְּצֵל יִבְרָחוּ
טָרֵם יִסְפֹּר אִישׁ וּבְכָר נִשְׁכָּחוּ
שָׂוֵא עַל־מְשׁוֹשׁ תְּפִים אִישִׁים תְּגִילוּ
שָׂוֵא תִקְשְׁרוּ מִסִּפְדֵּךְ מֵרַעַל־כָּל־אֶבֶל
אִם־לִבְכֶם יִבִּין אוֹ אִם־תִּשְׁכִּילוּ
מֵה־מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי־הֵמָּה הַבָּל
אֶבְלוּ וַיִּגִּלוּ אוֹמְקֵי לֵב אִזּוֹ פֶחֶד
גַּם־זָרוֹ וְגַם־זָה הֵם מֵהַבָּל יַחַד
פָּגְעוּ וְכָל־מִקְרָהוּ
רַגַע הֵרָא יִשְׁנוּ אֶךְ לֹא מִשְׁנָרוּ :

הַמוֹן וְרֵהַב וְהוֹקֵן וְשֹׂאֵר קְרוֹאִים לִפְנֵי
מִשְׁפַּט מַלְכֶם

כִּמּוֹן עוֹז עִמָּךְ מִגֵּן גּוֹי מִרְעִיתֶךָ
הַדְּרִיחַ תִּהְלָכֵנוּ
מִלְכוּתֶךָ יִכִּין בּוֹרֵא שָׁמַיִם

עֲרֵעוּלָמִי עַד סֵלָה •

הֲזֵן אֹתְךָ הַקִּים הָאֵל מִמַּעַל
לְהַיּוֹרֵת לְרוּעֵהָ לָנוּ

לְשִׁמּוֹר לְנִהְלָל לְשִׁפּוּשׁ וּלְרוּשִׁיעַ
וּבְצִלְךָ שְׁלוֹם נִתְלוֹנֵן בְּטַח

עֲתָה לָךְ אֶתְאָנֵנוּ

בְּצַר לְנַפְשׁוֹרֵי־זֵנוּ

כִּי תַעֲמִיד אֶל־צֵאֵן יְדִיךָ רִנָּה

וּתְנַחֲמֵנוּ שִׁבְטֵי מַלְכוּתְךָ :

בְּנֵי תְשׁוּעַתְכֶם נַפְשֵׁי דוֹרְשֵׁרָת

וּשְׁלוֹמְכֶם חִפְצָתִי

אֵךְ מָה אֲשֶׁר אֶתְכֶם לֹחֵץ הוּא עֲתָה

בַּמּוֹן מַלְכֵי • אֲשֶׁר קָרַנִּי

דְּבַר מְאֹד זֶר הוּא כָּל־לֵב מִתְמִיחַ

אֶל־בֶּן אִמְרַת יַעֲדָתִי

בְּתִי תִהְלֶה זֶה שְׁנַיִם עֶבְרֹה

עֲתָה אֲנִי יֵרָא פֶן־הוֹמַר לָנוּ

יֵלֵד אִמְרַת בִּילִיד שִׁפְתָתוֹ יַעַן

צְבָאוֹרַת מְכִיכָה אִז אֹתָם לְקַחְוֹ

יַחֲדָיו וְהַגְּלוּם אֶל־אֶרֶץ אַחֲרֵת

אִמְנָה

אֲמַנְרָה בְּזֹאת נִחַמְתִּי

כִּי סִפְרוּ לִי וּזְמַנִּים הִגִּידוּ

אֵיכָה לְמַרְחֹק צָפָה כָּל־אֵלֶיךָ

מֵאֵז אֲמַת עַל־פֶּן קָדַם וַיִּזְאָל

אוֹתוֹת בְּנֹו בְּאֵזר לִפְנֵי כִסְאֶךָ :

כֶּן הוּא וְעַל־סֵפֶר זְכוֹרֹן הֵמָּה מִשְׁמַט

מֵאֵז פְּתוּבִים קוּם סוֹפֵר הִבִּיאֹרֶת

מֵהָר הַלְלוּם הַסֵּפֶר :

סוֹפֵר מַלְכֵי יְחִי לְעַד שֵׁם מַלְכוּתֶךָ

מַלְכֵי לְעוֹלָם יְחִי סוֹפֵר

כְּדַבְּרֶךָ פֹּה הַסֵּפֶר הִנְהוּ :

עֵתָה קְרָא אֶת־הַדְּרָשׁוֹת מִשְׁמַט

סוֹפֵר הַכִּנִּי

אֶל־בֶּן אֲמַת אֵלֶּה צִיִּנִים הֵמָּה

מִצָּחוֹ כְּשֶׁלֶג צַח וּכְצֶמֶר צָהָר

קִיּוֹ אֲרוּכִים בְּמִישׁוֹר יִלְכוּ

עֵצָיו עָלֶי מְלֹאת נִבְחָם יִבִּיטוּ

וְדַמּוּת כְּמוֹ תְּבִנִית סִפִּיר אוֹ שׁוֹהֵם

נִרְאָה עָלֶי לְבוֹ כְּבִתּוֹךְ מִשְׁבַּצֹּת

עַל־רֹאשׁ כְּתָפוֹ הַיְמָנִית צוֹמֵחַ

שִׁיעַר

שָׁעַר כְּבָתֶם פֶּן מִתּוֹךְ בְּהָרִית
כְּדָמוֹת עֲדָשָׁה וּכְמוֹ תְּבִנִית כְּתָר :
מִשְׁפָּט עֲתָה יִבְקֶר נָא פִּיה אֶל-עֵינֵינוּ
רַחֵב : גִּשְׁרָה וּפְשׁוּט אֶרֶץ-כְּתָנְתְּךָ
רַחֵם זְמוּי כִּי כָבַד אֶבְדֵתִי :

מִשְׁפָּט אֶחָד לָךְ אֵין מְכַל-אוֹתוֹת אֱלֹהִים
קוֹמָה בָּרַח לָךְ כִּי לֹא לָךְ יֵאָתָה
הִבַּת תְּהַלָּה זֹאת אַף לָךְ לֹא תִרְוִי
כִּי בֶן אֲמַת אֵין אֲתָה
הָמוֹן תִּנָּה אֲתָה תוֹדוֹרֵת אֵין חֶקֶר
אֶל-אֵל יִשׁוּעַתְנוּ.

כִּי רִגְלֶךָ שָׁמַר הַיּוֹם מִלְּכָד
אֶף-בִּתְּךָ מִפֶּחַ מִלֵּט וַיּוֹשַׁע
הוֹיָא עוֹד שְׁאַלְתְּךָ
יִתֵן וְשַׁלַּח לָךְ מֵהָר אֶל-יּוֹחֵר

הַבֵּן אֲשֶׁר תַּחֲמוֹד וּבְטוֹבוֹ תִּגַּל :
כִּמּוֹן מְלָכוֹתְךָ תְּרוֹם מְלָכֵי לְנִצָּח :

יָרוֹם לְדוֹר וְדוֹר מְלָכֵי קִרְיָנָה
תִּרְעַר לְעוֹלָמִים שְׁלוֹם צִאֲנָךְ

כִּמּוֹן מֵה-תְּבַחְרָה הַיּוֹם שְׁמִיחָה אוֹ אֶבְל

יָקוּ

זָקֵן שִׁבְעַת קָלוּן עֵינַי מִדִּתְעַשׂ
לָךְ נִבְלָלוּ עֵתָה מְשׁוּשׁ וְכַעַס
אֶל־קוֹל נְהִי תִקְשִׁיב אוֹתוֹף וְנִבְלָ

שִׁבְל וַיּוֹשֶׁר הוֹלְכִים אֶל בֵּית הַמִּשְׁפָּט
וְהַמּוֹן וְשֹׂאֵר הָעַם שֵׁם

שִׁבְל הַמּוֹן הֲלֹא זֶה הוּא הָעוֹמֵד שָׁמָּה
יְדוּ אֵלַי מִצָּחוּ מִטָּה תִקְרָה :
יוֹסֵר בֶּן אַחֲשׁוּב גַּם־אֲנִי

הֵן עַל־מְרִי שִׁיחוּ פָּנָיו יַעֲרֹדוּ :
שִׁבְל הוּא הוּא לָכֵה נִקְרַב אֵלָיו נִשְׁאַלָה
לוֹ עַל־אֲשֶׁר קָרְהוּ

מִדִּתְזַרֵּה אֲשֶׁר אֶרְאֶךָ
הַמּוֹן בָּמוֹ זַעַף מִה־לָּךְ הַגִּיעַ
יוֹסֵר הֶרֶף שְׁעָה מִנִּי . שִׁבְל הַנִּיחָרָה

כִּי אֶת־קִשִּׁי יוֹמִי אֶרִיד אֶהֱיִמָּה
אֶסְפּוֹד לְגוֹרְלִי אֶף־אֲבַכָּה חָבֵל
נָפַל לְנַפְשִׁי אֶךְ יוֹתֵר מִהֶמָּה
אֲבַכָּה לְאֵלֹתַי . כִּי אֶל־קוֹרְךָ
שִׁבְל שְׁמוֹעַ לֹא מֵאֵז אֲבִיתִי

אָנָה כְּלִמְתִּי אֲשָׂא נָא אָנָּה

אֵיפּוּא מְחִלּוֹת לִי וּנְקִיָּי סִלַּע

בָּם שִׁעְרוֹת זָקֵנָה בְּשִׁתִּי אֶסְתַּיְרָה וְ

מִדְּקָרָךְ כֹּה רַע

הַמֶּנּוּן הָהָּ כִּי מִמּוֹרֵת

מֶרֶ הוּא אֲשֶׁר קָרַנִּי

כִּי אֶל־כְּלִמְתִּי סָלָה

יָרַד כְּבוֹדִי וּלְמִשְׁכְּלִי הִגִּיעַ

זָכְרִי בְּפִי כָּל־בֶּן אִמָּה וְעַבְדִּי

לְשַׁחֲוֹק וְקָלַס אֶת־בֵּיתִי גַם־יָחַד

אֶל־כָּל־בְּזוּיֵי עַם הַיְהוּדָה הַגִּנִּי

מֵאִישׁ הַמָּסִים זֶה תִּרְמִית הַדְּחָתִי

לִילִיד אֲמַת־יְהוָה נִמְחַר זֶה קַחַת

עֲתָה קָלוֹנוֹ לְקָלוֹנֵי שָׁמַיִם

גָּלוּ לְעֵינַי כָּל־זֹכְבָר נוֹדְעוּ

שִׁקְרֵי כֹזְבֵי עַל־כָּל־אֶפְסֵי אֶרֶץ

כִּי לְאֲמַת־יְהוָה אֵינְנוּ

בְּנֵי יְהוָה נִשְׁאָדְרֵי

אֶת־הָעֲנִיָּה זֹאת בֵּיתִי לְנֹצַח

יִחַדְיוּ פְּסוּיֵי בִשָּׁת

מן החזקת אתה

אמרות תבונתך

נגדי למען תת לי מוסר דעת

בל אחרי תרמית אוֹאִיל לְלִכְרֹת

בל אֲשַׁפְּטָה דָּבָר אֶל־מְרֹאֵה עֵין

אֶבֶן אֲנִי נוֹאֲלָתִי

וְלֹךְ בְּכַסְלִי לֹא אֶזְנֶה הַטִּיתִי

אֶךְ אַחֲרַי עֵינֵי לִבִּי הוֹלֵכְתִי

עֲתָה פְרִי חַטָּאָה נַפְשִׁי שְׁבַעְרָה

עֲתָה עָלַי יָרָה אֶךְ שׂוֹא אֶסְפּוֹקֶרָה

בִּי לֹא לְתַקֵּן עֲוֹנֹתַי עֲתָה

יָכוֹל אֲנִי וּבָבֶר הוֹדִי שַׁחֲתִי :

שֶׁכֶּל הַמּוֹן ! וּמִי יוֹדֵעַ

אִם לֹא לְטוֹבֶתְךָ

בָּאוּ לְךָ הַיּוֹם הַזֶּה כָּל־אֱלֹהִים :

אֵיכָה לְטוֹבֶתִי אֱלֹהֵי תְהַיְיֵנָה

אֵיכָה לְנַפְשִׁי נוֹחַם

אֶמְצָא וְעֵינֵי אֶתְדַבְּתִי תִרְאֶינָה

כֹּה אֶלְמָנוּת חַיּוֹת שׁוֹמְמָה סָלָה :

אֶךְ בְּתֶךָ לָמָּה שׁוֹמְמָה סָלָה

תהיה

כמון ואיך לא תהי

אין בן אמת עתה תמצא נא אנה:

שכל אנה? ואולי יותר

מכל-אשר דמות יוכל לבק

קרוב לך יהיה:

כמון איכבד שכל!

כזאת תדבר עתה

שכל אך מי לך הגיד או איך ידעת

מי הם אשר גלו או איך הוכיחו

כי בן אמת רהב איננו:

כמון שכל

הנה עצרת עליון אמרת צורנו

היא גלתה אותו היא הוכיחתהו

מתוך פחדים מתוך חרדת ארץ

אחד זקנינו נזכר ויאמר

כי אל-פני משפט מאז נקבו

אל-בן אמת אותה ינכר במו

ונדרשה על-זאת ויחפש חפש

ונמצאה כי בן ויבקר שמה

רהב

רַחֵם וְהַן אֵין בּוֹ אַחַת מִדְּבָרָה :

שָׁכַל אֶךְ תִּדְעָה הַגִּיד סִימָנִים אֱלֹהִים :

הַמּוֹן אֲדַע וְגַם אֲגִידָהּ

מִצָּחוֹ כְּמוֹ הַשֵּׁלֶג

קָוִים אֲרוּכִים בּוֹ יֵשֶׁר יִלְכוּ

עֵינָיו כְּלִילֵי יוֹפִי

וְדַמוֹת עָלֵי לְבוֹ נִרְאָה לְעֵין

סִפִּיר מִשְׁבֵּץ אֶף עַל־פִּתְחֵי פֶתָח

תְּבִנִית עֲדָשָׁה וְשַׁעֲרָה צִמָּח :

שָׁכַל עַל־הַיְמָנִית הוּא ?

הַמּוֹן כֵּן :

שָׁכַל וְדַמוֹת נִזָּר ?

הַמּוֹן כֵּן :

שָׁכַל אֶף שַׁעֲרָה כְּזֹהֵב

הַמּוֹן אֵיכָבָדָהּ

נִודַע לְךָ כָּל־זֹאת מִתְנַבְּאֵי אֲתָרָה ?

שָׁכַל נְבִיא וּבֶן נְבִיא הַמּוֹן אֵינֶנִּי

אֶךְ נִפְשָׁךְ הַיּוֹם הִנֵּה אֲשִׁיבָהּ

הִנֵּה אֲנִי יוֹדַע

הָאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים

כִּי הוּא לְבַד אֶת־לֹא אַחֲרֵי הַנְּהוּ
הַבֵּן אֲשֶׁר אֶת־לוֹ כָּל־חֲמֻדָּתָנוּ
וּכְבֹּד יִדְעֵתוּ אֲנִי
אֲכֵן לְבָבִי לֹא עָרַב הוֹדִיעַ
אוֹתוֹ לְכָל־אִישׁ כִּי אָמַר אִמְרָתִי
הֵן לִי וְלִדְבָרֵי הַסֵּם לֹא יֵאֱמִינוּ
כִּי אַחֲרַי רִהַב זֹנִים הֵם עֲתָר
וַיְהִי כִשְׁמָעַם אֶת אֵת יִתְמַלְאוּ
אֶת־רֹעַ וְלֹא כָּל־טוֹב עָלָיו אֲבִיָּאָה
עַל־כֵּן בְּמַר נַפְשֵׁי הַנְּהוּ נֶאֱלַמְתִּי
עַד כִּי עָדִי קָצוּ יָבֵא יִגִיעַ
וְלַעֲרָא אֲשֶׁר תְּמוּט רַגְלֹו הוֹחֲקֵתִי
כִּי אֲזִי כִּבֵּר יִדְעֵתִי
אֵלַי תְּבוֹאוּן וּבְקוֹלִי תִשְׁמְעוּ
תֵּאבֹו וְטוֹב לָכֶם וְשִׂמְחָתְכֶם יַחַד
עֲתָה לָכֶה לִפְנֵי כֶּסֶף מְלַכְנוּ
נְתִיבָבָה יַחֲדָיו וְדַבְרֵי שְׁמָה
הִנֵּה אֲדַבֵּר אֶת־שְׁמָה אֲרָאָךְ
אֶת־בֵּן אֵמֶת אֶת־בֹּו גִיל אֲשִׁבִיעֶךָ
הֵן כְּזִמְן רוּפָא אֵין אֶל־כָּל־פְּגַע
אֵת

אף אין כמו תּוֹחֲלֹת
מזור לְכַל-מִכָּה חוֹלֵי וְנִגַע
גַּם סוֹעֶרָה תִּהְיֶה עוֹד יוֹם נִחְמָה
כִּי עַתּוֹ וּמִשְׁפָּט אֶל-כָּל-חַפֵּץ שָׁמָּה
תִּשְׁחַק לַיּוֹם אַחֲרוֹן נֶפֶשׁ יִחַלֶּה
דָּבָר בְּעַתּוֹ מִדֶּחֶמְתוֹק הוּא סֵלָה:

שֶׁכֶּל הַמּוֹן וְתַהֲלָה וְיוֹשֵׁר וְשֹׂאֵר קְרוּאִים
לפני משפט

מִשְׁפָּט מִה-לֵּךְ אֲמוּנֵי שְׁכָל !

מִה-הֵיָא שְׁאַלְתָּךְ

בִּקְשׁ וְיִתֵּן לְךָ

שֶׁכֶּל מַלְכֵי לְנִצָּח

יִגְדֵּל הַדָּר בְּסִאָךְ

הֵן כָּל-תְּשׁוּקָתְךָ הֵן כָּל-חֲפִצָּךְ

מִגּוֹזְלוֹ אֲבִיוֹן וְדָךְ הוֹשִׁיעַ

עוֹשֶׂק לְדַבָּא וּמַעֲוֵל הַכְּנִיעַ

וְדַבְּרָךְ כִּסּוּל אֶל-עֲגוּי אֶרֶץ

עַתָּה כָּבֵד הַשְּׁפִילָה

אִמְרָתְךָ גְּאוּת אֲחִים לְרִשָּׁע

רָחַב וְתַרְמִית כִּי לָדַע כָּרְתוּ
יַחֲדָיו בְּרִית לְנִדּוּחַ
לְבוֹת עֲנִי עִם וּלְחַבֵּל יַחַד
תִּבְרַל בְּאִמְרֵי שִׁקֵּר
עָתָה אֶקְוֶה כִּי אֶל־דָּל עֲזַרְתָּהּ
יִהְיֶה דָבָר הַדְרֹת עוֹז מְלֻכוֹתֶיךָ
אֶל־בֶּן אִמָּת כִּי מִתְנַבֵּר עַד־עָתָה
לִפְנֵי בְנֵי־עוֹלָה מָט וַיִּשׁוּח׃
מַשְׁפֵּט אִמָּנִם לָךְ נוֹדַע אֵף מִכִּיר אֶתָּה
אֶת־בֶּן אִמָּת בַּל־תִּשְׁגַּחֲדוּבוּ ?

מכל ידעתי

וְדַבַּרְךָ יוֹדִיעַ
אוֹתוֹ לְכָל־עַמָּה
הַיּוֹם

מַשְׁפֵּט הֲלֹא תִדַּע כִּי לוֹ נִקְבּוּ
מִפִּי אִמָּת אֲבִיו אוֹתוֹת בְּהִמָּה

יִכָּר וַיִּבְחַן

עַל־בֶּן אִמְרָתִי

כִּי זֶה יְהִי הַיּוֹם שְׂיִכְיְרוּהוּ׃

אֵן הוּא קְרֵא־נָא לוֹ

מַשְׁפֵּט

קום

שכל קיום גש פה יושר

השתחוה אל-מול הדלת מלפניו :

משפט זה בין אמת ?

שכל זה הוא

משפט קיום לך הן תוצר

פניו לטובה בו יעיד יוכיח

פי-אחורה מצחו וכמורכן יחד

קויו ועיניו פפתוב בספר

עתה שלח בנדרך

ארת-חיקך נביש אף ארת-שכמך

פן הוא בקך יחדיו חפרה נמצאו

אותות אשר אביך

רשם לך מאז . היטבת שכל

לראות כמנהגך :

שכל מלכי הלא אומרת

זה . פי דבר הדלת מלכותך ישע

היום לעמך יהי

מנחלי צרה ותהומות חבל

זאת העניה זאת בת לא רחמה

בדברך תמשיה אף-תואלנה

ולבב

וְלִבְבֵי זְקֵנִים אֱלֹהִים
הַמּוֹן וְרִיעִיו יַחַד
תָּשׁוּב תִּנְחָם וּתְשַׂמַּח אֶף־יֹשֶׁר
מִטּוֹב פְּרִי תוֹמוֹ הַיּוֹם תִּשְׁבְּעַע :
וַיִּשְׁכַּח הַמּוֹן! קָרֵב עַד־הַנְּדָה
יֹשֶׁר גְּשָׁה גַם־אֶתָּה
אֶף־אֶת תְּהַלָּה גּוֹשִׁי .
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עִמָּךְ הַגְדִּיל וַיַּעַשׂ
הַיּוֹם אֱלֹהֵי קָדָם
הַמּוֹן הֲלֹא עֵינֶיךָ
רוֹאוֹת וְכֵן שְׂמַחְתָּ .
מִמּוֹקְשֵׁי רַעִים הִנֵּה נִמְלֶטֶת
אֶף בֶּן אֲשֶׁר אֹוִיתָ
לִימִינְךָ פֹּה הוּא . קוֹמָה קַחְהוּ
וּלְבַתְּךָ יִהְיֶה כִּי לוֹ יֵאָתֶה .
אֶתָּה תִּמְיָם הַדְּרֹךְ
נִצֵּר כְּמוֹ שֶׁרֶשֶׁת
זָרַע אֶמֶת נִכְבָּד אֶף נִחְמָד יֹשֶׁר
עֲתָה קִצִּיר צִרְקָה
תִּשָּׂא בְרִנָּה אֶתָּה

הנה עֲטָרַת פֶּזוֹ אֶל־רֹאשׁךָ תְּהִי

הַבַּת וְתִהְיֶה וּבִיפְיָה תִּגְיָלָה

אֶף־אֶתְּ בְּתוֹלַת קִיל

יָפָה וְרַבַּת טַעַם

שִׂמְחֵי בְּאִישׁ חֶלְקֶךָ שִׁישֵׁי וְגִילֵי

עֲמֶךָ וּבֵית אָבִיךָ שְׂכַחֵי שְׂכוֹת

אֶף אֶל־יְדִידֶךָ זֶה נֹעַם דֹּדֶיךָ

עֲתָה שְׂמַחָה תִּגִּי

וּלְרֹאשְׁכֶם יִגִּיעוּ

יַחֲדָיו כְּאַחַד כָּל־בְּרֻכּוֹת שָׁמַיִם

אֶל־בֵּיתְךָ עֲתָה הַמִּזֵּן הַבִּיאָה

אֶלְרֵה שְׁנֵי בְּנֶיךָ

כִּי יִשְׂמְחוּ יַחֲדָיו וּבְשִׂמְחַתְמוֹ

תִּתְעַלְסָה גַם־אֲתָה

אֶרְצ־נַפְשְׁךָ יָמִים רַבִּים יִשִּׁיבוּ

וַיִּכְלְכוּ שְׁלוֹם אֶת־שִׁיבְתְּךָ

וְלֶךְ הַיָּמָאוֹרַת הֵן שְׂכָל יִקְדִּיבוּ

כָּל־רוֹדְפֵי שְׁלוֹם וּמִבְּקָשֵׁי אָדָם

כִּי יֵדֶךָ עֲשֶׂתָה

זֹאת הַתְּשׁוּעָה אֶף כָּל־בָּאֵי שַׁעַר

עירי הלא נחמתי :

כלל לעד יחי מלכנו

בגדול הדר בסאו יראו עינינו

אשרי ואשרי עם רועו עלימו

עיניו פקחות בל לבו יקשיח

ישא עמל טרחם אף-יסתירמו

יחדיו בצלו ולבכם יניח

כי מגבוה כל-חומות גם-יחד

עין שופטם אותם ישלים מפחד :

חברת משוררים ויושר ותהלה והמון

ושכל ושאר קדואים בבית המון

אחר החופה

משוררים כל-תופשי כנור עוגב ונבל

קימו ובואו נא נגן היטיבו

אתם נעימי שיר פיהם הרחיבו

שירו לגורל זה שירו על-חבל

מתוק בצוף - היום ראו עינינו

נפל לישרי לב הוד תפארתנו :

מכל קוצר ברוב רנה יושר הן אתה

זרע

זרע אשר על-מי דמעה זרעת
גילת ורמן • הן עוד תשבוע עתה
על-פל-אשר עד-כה עמל שבעת
אך זה פרי תקנה צדקת תום דרך
זה סוף עגוים קץ פל-שפלי בדרך
שן יחרוק תרמיר אף-נמס נצח
בן יחרוג רחב וימותת בעש
ותהי בתוך עצמות סכלות אך רצח
תפארתך בל-עוד תושיה תעש
כי לישרים אך-כיום יגזור
נאווה תהלה ותמימים ישורו :
קל-תופשי כנור עוגב ונבל
קומו ובואו נא נגן היטיבו
אתם נעימי שיר פייכם הרחיבו
שירו לגורל זה שירו על-חבל
מתוק בצוף • היום ראו עינינו
נפל לישרי לב הוד תפארתנו:
מה אשאלה עוד כי עיני ראיתי
פלאי פלאים לא לראות פללתי
מתוך שאון שואה רגשר סופתה
חלקת

זון
זון

משוררים

המון

חֲלָקָה מְנוּחָזֶרֶת לִי לְעַד נַחֲלֹתִי

כְּרֵאוֹת מְקוֹם רֵהֵב עַל-הוֹד רֵאשׁ יוֹשֵׁר

לְנֵיחַ תְּהַלֵּה - חֵן כְּבוֹד וְעוֹשֵׁר :

מְסוּרִים כָּל-תּוֹפְשֵׁי כְּנוֹר עֵינֹב וְנָבֵל

קוֹמוּ וּבֹאוּ נָא נֶגֶן הַיִּטִּיבוּ

אַתֶּם נְעִימֵי שִׁיר פִּיכֶם הִרְחִיבוּ

שִׁירֵי לְגוֹרֵל זֶה שִׁירֵי עַל-חֶבֶל

מִתּוֹק כְּצֹף - הַיּוֹם רָאוּ עֵינֵינוּ

נִפְלָא לְיוֹשְׁרֵי לֵב הוֹד תִּפְאַרְתֵּנוּ

חֲלָק תְּהַלֵּה אֶל-יוֹשֵׁר הַנֶּפֶחַ

אֶף אֶל-תְּהַלֵּה יוֹשֵׁר חֲלָק סֶלָה

תָּרַב גְּדֻלַּתֶם - מַעֲלֵה הַגִּבּוֹר

תָּרוֹם וְחַנּוּשָׁא תִלַּךְ אֶל-תִּלָּה

יִתְבַּוְּנֵנוּ בְּנֵי לֵבָב יִקְחוּ

יִרְאוּ יִשְׂרָיִם אֶף-יִחַדְדֵי וְשִׁמְחוּ :

ת ו ש ל ב ע